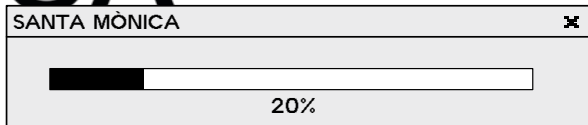

RESET SANTA MÓNICA

 santa_monica_logo.png

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

~~ENS~~ ~~ENS~~ REPRO- GRAMEM

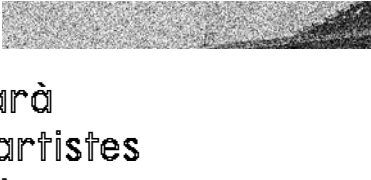
PRESENTACIÓ

RESET SANTA MÒNICA

Entre altres lliçons, la pandèmia ens ha mostrat que la cultura no la formen només les plaques del passat. Confinats i confinades, hem comprès que la cultura no és quelcom estàtic, que no és inútil ni contemplativa, sinó que és capaç d'actuar com una eina per parlar-nos del present i des del present, per cohesionar-nos i alimentar-nos mútuament, per connectar els nostres relats amb diversos futurs apropiables i obrir-nos nous interrogants.

Se'ns ha confirmat, a més, que la cultura no és un cos que prové acabat de l'exterior, sinó un procés en mutació constant que ens implica. Avui més que mai, totes i tots en som constructors i constructores a temps real. L'art és l'eina a l'abast que emprem diàriament, inventant nous sons i paraules, imatges estàtiques i en moviment, per investigar i experimentar noves formes culturals. L'art ens obre nous imaginaris capaços de donar-nos sentit en un món ple d'incerteses.

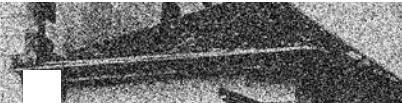

En aquest escenari cultural, el nou Centre d'Arts Santa Mònica té la voluntat d'esdevenir un espai en constant construcció de nous significats compartits. Habitat per artistes amb múltiples veus i provinents de diverses disciplines, assumeix la nova responsabilitat de generar marcs d'actuació cultural oberts a la participació.

El nou Santa Mònica convidarà periòdicament un conjunt d'artistes de diferents àmbits a treballar col·lectivament en projectes de creació. Paral·lelament, diversos gremis, grups híbrids formats per convocatòria pública, experimentaran amb les mateixes infraestructures institucionals des de les seves pràctiques artístiques com a part addicional de la programació. En total, més de 40 artistes participaran cada quatre mesos en un procés de construcció compartida, agrupat sota un tema que s'haurà concretat també col·lectivament.

El claustre original del centre —una categoria arquitectònica que enllaça la creació premoderna amb la postdigital— actua així com a recurs comunitari, en el qual els constructors i constructores i els gremis treballen col·lectivament en exercicis d'autoria líquida. Aquests exercicis es resolen en exposicions i accions experiencials i participatives, obertes a la creativitat ciutadana a través de múltiples mediacions al centre, al carrer i a la xarxa. Les exposicions i les accions que se'n deriven, per tant, no s'anticipen com una programació preconcebuda i planificada amb antelació, sinó que s'entenen com els resultats de nombrosos processos d'investigació genuïna, en els quals l'error i la indeterminació hi estan sempre integrats.

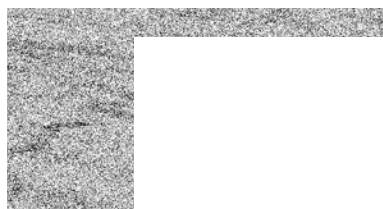
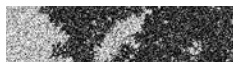
Al nou Santa Mònica, tot el que hi passi haurà creuat prèviament una primera fase de recerca i experimentació subjecta a les variacions, les rectificacions i els errors propis dels processos oberts. Els resultats —exposicions, accions i les mediacions múltiples corresponents— estaran enfocats a provocar, en una segona etapa, diversos processos artístics adreçats a la participació ciutadana que ens portin a obrir nous significats.

Creadors i creadores activats a diversos nivells i la mateixa ciutadania actuen connectats amb el centre en una lògica de xarxa que proporciona rols actius de cocreació i de presa col·lectiva de decisions. Mitjançant aquest exercici de desjerarquia institucional, el nou Santa Mònica abraça una metodologia que fomenta fórmules diverses de participació horitzontal.

Enric Puig Punyet

Director del Centre d'Arts Santa Mònica

EL NOU SANTA MÒNICA

El Santa Mònica, que reobrirà les portes el 24 de setembre, inicia una nova etapa sota el guiatge del nou director, Enric Puig Punyet, centrada en la participació ciutadana i la creació de nous formats.

Una de les claus de la nova etapa és posicionar el Santa Mònica com un laboratori de participació col·lectiva per mitjà de beques de creació, en el qual artistes d'arreu podran aportar i sumar els seus coneixements a un projecte que va més enllà del fet expositiu. Els artistes agrupats per gremis, grups de treball (mediació, comunicació i disseny editorial) d'onze mesos de durada, desenvoluparan les seves idees al voltant dels cicles de programació que proposarà el centre.

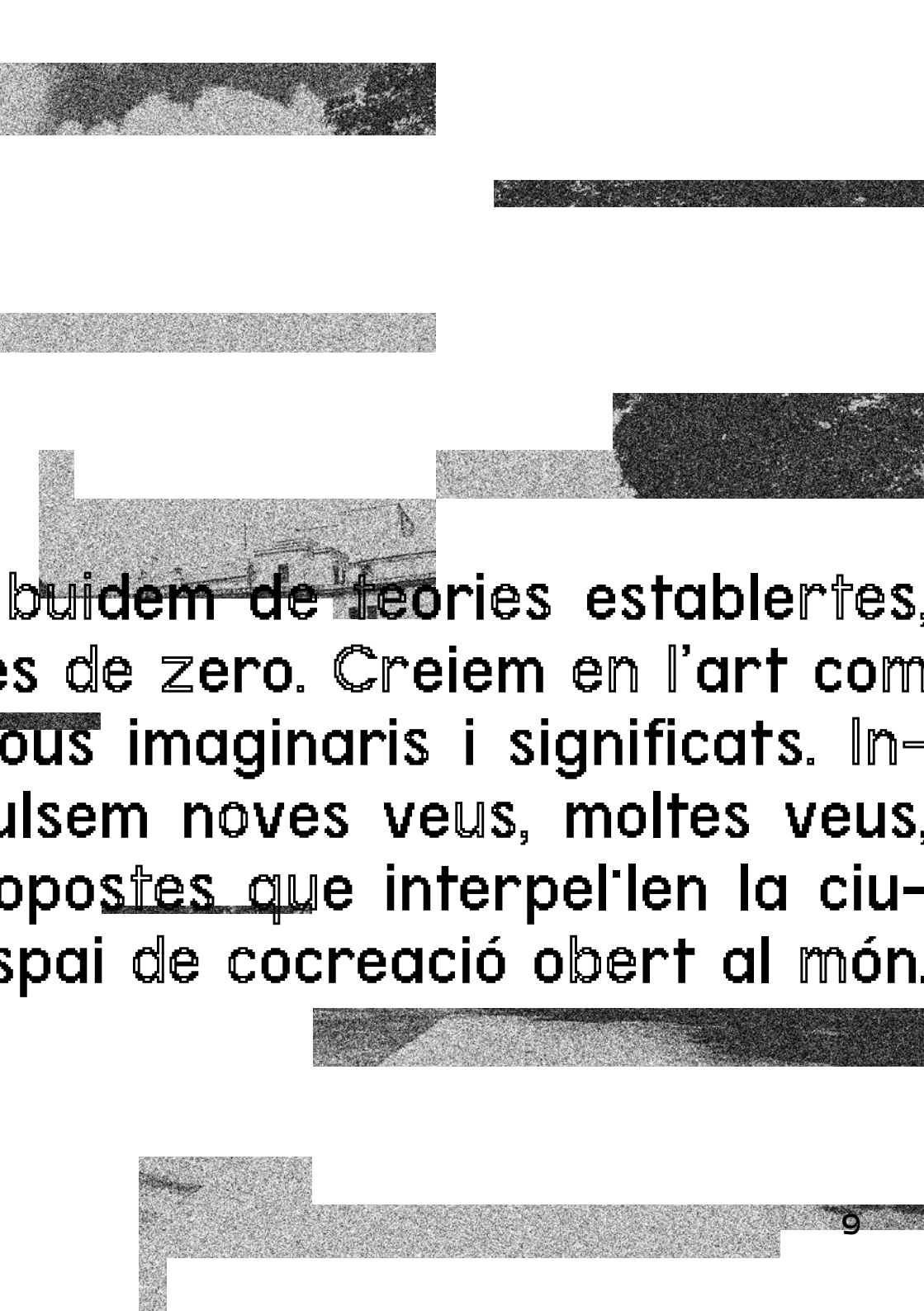
El primer cicle de programació se centrarà a posar en dubte els mecanismes que hi ha darrere del mateix format expositiu. Un organisme viu, mutable, constantment en transformació que oferirà lectures diverses a cada visitant i noves capes en cada visita. Les mostres i les activitats s'interrelacionaran constantment, de manera que provocaran diversos graus de participació i activació ciutadana.

La proposta expositiva vol acostar el Santa Mònica a un públic curiós que vulgui formar part de la proposta com a creador o espectador. A més, el centre es vol apropar al barri amb projectes que es capil·laritzin en les comunitats veïnes. Es tracta, doncs, de democratitzar el concepte d'art per tal de trencar amb les velles lògiques piramidals a la recerca d'una cultura que promogui l'horitzontalitat, el pensament col·lectiu i la igualtat de drets i oportunitats entre la ciutadania.

RESET SANTA MÓNICA

Reprogramem el sistema, ens
prejudicis i hàbits per crear de
a procés constant que obre n
vestiguem, experimentem, impu
en un moviment continu de pro
tadania i la fan particip d'un es
Reconnectem de nou.

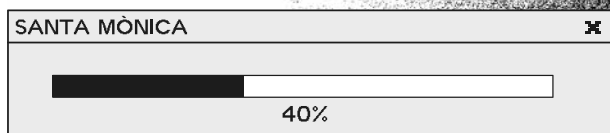

buidem de teories establertes,
es de zero. Creiem en l'art com
ous imaginari i significats. In-
ulsem noves veus, moltes veus,
opostes que interpel·len la ciu-
spai de cocreació obert al món.

El nou projecte arrenca de la desconstrucció del centre per reconstruir-lo novament en un espai laboratori, espai de recerca i espai expositiu alhora. Aquesta desconstrucció no tan sols és conceptual, sinó que és, a més, organitzativa i arquitectònica.

El Santa Mònica fa un *reset*, concepte anglès lligat a la idea de tornar a arrencar que sovint associem al món informàtic. El reset del centre d'arts, però, vol re-arrencar per re-connectar de nou amb l'origen i, a partir d'aquí, tornar a construir.

Així, aquesta nova engegada mira al passat per projectar-se cap al futur a partir de la idea de congregació i, per tant, de comunitat. No endebades, el Santa Mònica fou un convent dedicat a Mònica, la mare d'Agustí d'Hipona. El seu passat connecta l'espai amb el reconeixement de les cures maternals, posant-lo en relació amb la comunitat i amb estructures d'organització horitzontals i despatriarcalitzades.

El model generarà i assentarà entre la ciutadania la imatge del Santa Mònica com un centre sempre actiu i de visita freqüent, un espai capaç d'oferir en cada visita formes diverses de presentació d'uns continguts en mutació constant, un lloc dinàmic on la recerca, la producció i l'exhibició es porten a terme paral·lelament.

D'aquesta manera, l'accessibilitat i la usabilitat, sumades a les infraestructures pròpies de la institució cultural pública, oferiran un caràcter d'obertura molt marcat, inèdit en un gran centre d'arts.

UNA EXPOSICIÓ SOBRE L'EXPOSICIÓ

Del 24 setembre de 2021 al 10 de gener de 2022

El primer cicle de programació del nou Santa Mònica orbitarà al voltant d'una sèrie de preguntes que es deriven dels mateixos processos de desconstrucció i reconstrucció d'un centre d'arts, en els àmbits institucional, arquitectònic i simbòlic.

La primera gran exposició del nou Santa Mònica revelarà i qüestionarà els mecanismes expositius: els físics però invisibilitzats, i els immaterials que romanen a l'ombra per la seva pròpia naturalesa. S'exposaran la tecnologia (alta i baixa) que s'amaga darrere de les obres, les arquitectures que hi ha darrere dels attrezzoos, els focus... Però també s'exposaran els gestos institucionals i els (des)afectes que hi ha darrere de qualsevol exposició; i les persones, les que són artistes i les que no ho són, els diversos cossos, amb funcions segmentades, que aguanten des de la base tot el treball creatiu que es presenta finalment en un centre d'arts.

El cicle testarà durant 16 setmanes els mecanismes d'exhibició i difusió amb què treballarà el centre. Un organisme viu, mutable, permanentment en transformació, oferirà lectures diverses a cada visitant i noves capes en cada visita. Les exposicions i les activitats s'interrelacionaran constantment, de manera que provocaran diversos graus de participació i activació ciutadana.

Els i les artistes que formaran aquest primer cicle de programació són Roger Bernat (Barcelona, 1968), Jordi Guillumet (Barcelona, 1953) i Mònica Rosselló (Tarragona, 1961), Joana Moll (Barcelona, 1982), Mariona Moncunill (Tarragona, 1984), Antoni Muntadas (Barcelona, 1942), Roc Parés (Mèxic, 1968), Victoria Sacco (Buenos Aires, 1977) i Mario Santamaría (Burgos, 1985), amb la col·laboració de Valentina Alvarado (Maracaibo, 1986), Carlos Vásquez (Santiago de Xile, 1975) i els festivals IF (2015), Mixtur (2012), Out-side (2016) i Panoràmic (2017), entre d'altres.

LES MÒNIQUES CONVOCATÒRIA OBERTA

El Centre d'Arts Santa Mònica obre una convocatòria de 20 beques de residència adreçada a creadors i creadores en l'àmbit relacional o participatiu, amb la qual cosa obre la possibilitat de desenvolupar projectes de recerca utilitzant els canals institucionals que el mateix centre té a la seva disposició.

El model implica una experiència d'intercanvi en un mateix espai, motiu pel qual el Santa Mònica contribuirà a fer que es produeixi una dimensió col·lectiva i d'interacció entre els diversos artistes i els seus projectes.

L'objectiu d'activar aquests projectes de recerca artística relacionals o participatius, adreçats al públic, és que generin formes de retorn social envers la ciutadania.

Les modalitats de les beques per a projectes de recerca i experimentació artística en residència al Santa Mònica són:

✖ Recerca_en_programació_i_
activació_de_públics.jpg

✖ recerca_en_arquitectura_disseny_
d'espais_i_disposicions_corporals.jpg

✖ Recerca_en_Creació_i_
programació_Digital.jpg

✖ recerca_en_formes_experimentals_
de_comunicació_digital.jpg

✖ Recerca_en_disseny_editorial_
experimental.jpg

✖ recerca_sobre_programes_
artístics_educatius.jpg

✖ Recerca_sobre_Formes_
experimentals_de_
gastronomia_i_socialització.jpg

L'ARRENCADA...

La nova direcció va assumir el càrrec el mes de febrer de 2021. Des d'aleshores, s'han activat diferents grups de treball col·laboratiu, professionals de l'art, la comunicació o l'educació, per tal d'establir les bases del que ha de ser el nou Santa Mònica a partir del mes de setembre, als quals s'ha anomenat betatesters o testadors. Aquests grups han treballat per construir lligams entre el Santa Mònica, les comunitats de veïns i els entorns educatius, i han provat noves formes de comunicació o altres maneres d'entendre els cossos que circulen pels espais o les arquitectures del centre.

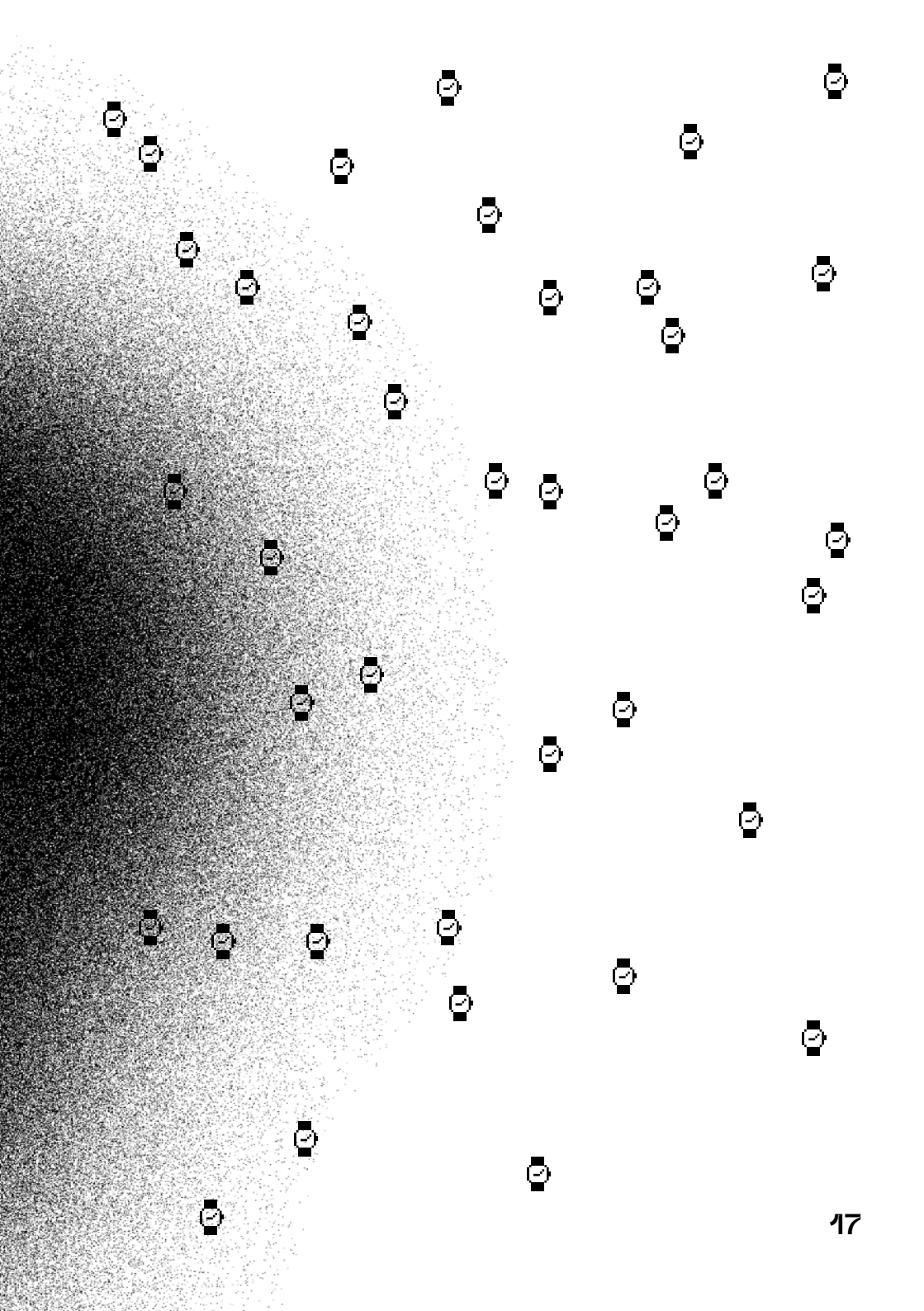
Els i les betatesters que han treballat fins ara al Santa Mònica són Elena Blesa (la Sènia, 1988), cabosanroque (format per Roger Aixut i Laia Torrents), Azahara Cerezo (Celrà, 1988), Jordi Ferreiro (Barcelona, 1982), Ricardo Pérez-Hita (Barcelona, 1992) com a part de LaLaberinta, Àngela Precht (Santiago de Xile, 1973), Radial Radiant (format per Silvia Renda i Erica Volpini), Diana Rangel (Caracas, 1987) i Ezequiel Soriano (Albacete, 1995).

L'organisme complet ha estat conduït durant aquests primers mesos per Marta Gracia (Barcelona, 1979), Ferran Utzet (Barcelona, 1977) i el director del centre, Enric Puig (Mataró, 1980).

També han col·laborat en l'arrencada del centre Cristina Carrero (Barcelona, 1994), Laia Guarro (Barcelona, 1979), Andrés Hispano (Barcelona, 1964), Anna Madueño (Barcelona, 1982) i Neus Molina (Barcelona, 1983).

I, en darrer lloc, el personal fix del Centre d'Arts Santa Mònica: Cristina Güell, Juanjo Gutiérrez, Cinta Massip, Marina Rubio, Eva Ruiz, Lluís Villalón i Roger Vinent.

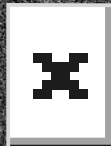
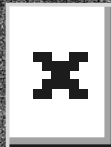
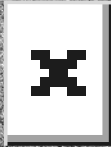
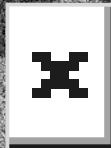
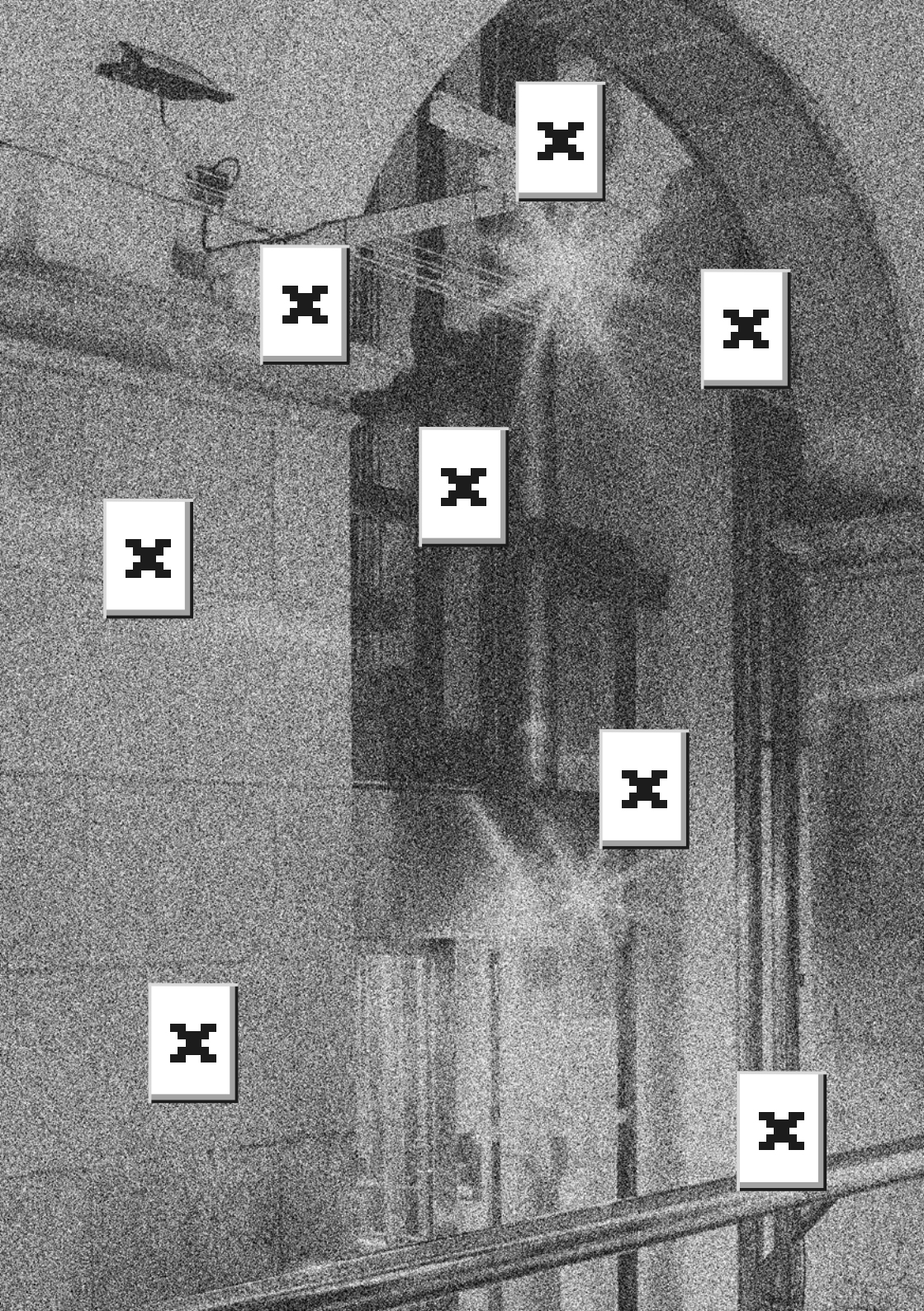

INTERVEN- CIONS ARQUITECTÒ- NIQUES

El nou Santa Mònica no només renovarà el contingut i l'estructura de funcionament, sinó també el continent. La principal reforma que experimentarà l'espai respon a la voluntat de netejar-lo de les capes històriques que, amb la intenció de convertir el centre d'arts en un cub blanc, l'han allunyat de la seva singularitat arquitectònica original.

Les petites reformes del Santa Mònica es portaran a terme al llarg d'aquest estiu i tindran, doncs, l'objectiu principal de reconnectar tot el centre amb el claustre central, i alhora tornar-lo molt més obert i accessible al carrer. Així, es reobrirà la rampa que uneix la primera planta amb la segona, s'obriran els balcons de la primera planta per connectar-la visualment amb el claustre, s'activarà l'espai laboratori, situat al peu de la Rambla, on hi haurà els gremis actius, i el claustre també s'obrirà al vestíbul, connectant-lo directament amb el carrer.

santa_monica.png